

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

Vbi est patientia tua? sunt enim patientes terra bona, Lucae 8. quæ semen verbi diuini fructificat in patientia, nempe fructus Euangelij tandem accipiuntur à DEO, qui hîc in patientia verbum Dei retinent & custodiunt, quantumcunque etiam sæuiat mundus. & Christus consolatur Matthæi 5. Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum cœlorum, &c.

CAPVT III.

A R G V M E N T A.

1. *De humilitate Christiani hominis, & quid sit.*
2. *Quare Christianus debeat humiliari.*
3. *Qui sint fructus humilitatis.*

PRIMO, humilitas est volūtaria & exilis reputatio de seipso propter Deum. humiliavit enim se Christus propter nos, cum esset Deus, formam serui accepit, ad Philippen. secundo. Ergo propter ipsum & è diuerso debemus meritò humiliari, & non de nobisipsis alta sentire, Romanor. 12. docet enim Christus & iubet, vt ipsum in hoc imitemur. Matthei 11. Discite à me, qui mitis sum & humilis corde. Est enim hæc virtus humilitas contraria vitio superbiæ. Nam superbia semper eligit quod extra est, vt videatur ab hominibus: at humilitas eligit quod intus est, sicut Apostolus dicit 2. Corinthior. primo: Gloria nostra hæc est, testimonium conscientiæ nostræ. idè Sapiens Ecclesiast. 33. Quanto maior es, tanto te humilia in omnibus. & Petrus iubet 1. Petr. quinto: Humiliamini sub potenti manu Dei, vt vos exaltet in tēpore visitationis. Deus enim humilia respicit in cœlo & in terra, & alta à longè cognoscit, & respexit De

K K

us in

us in orationem humilium &c. Superbum angelum de cœlo eiecit, Esai. 40. & Saul regem humilem elegit, 1. Reg. 15. Sed eo facto superbo & inobediente, humilis David in regem præficitur, 1. Reg. 16.

Secundò, debemus humiles esse semper, cò quia homo cinis & puluis est, & in puluerem redibit: ideò Deus ne homo extolleret sese, & altum saperet, dixit illi Gene. 3. Memento quòd cinis es, & in cinerem reuerteris. Hanc similitudinem Deus ipse de homine dixit, & non homo: quod Deus fecit propter vilitatem. Sicut enim cinis est res abiecta & vilis, quantumcumque fuerit de materia preciosa vel auro, vel lapillis preciosis vel cinamomo &cæt. & optimis herbis & rebus: sic homo etiam si se totum tegetet auro, annulis & catenis in supremo honore & dignitate, natura tamen mortalis, & miser, & nudus tandem in puluerem conuertitur, fit esca vermicibus &cæt. & nihil est superbus ornatus, nisi quod oculos pascit, sicut iactantia & sonus verborum aures &cæt. Hæc neminem beatificant, sed timor Domini & humilitas. Ideò dixit David 2. Reg. sexto: Ludam coram DOMINO, & vilior fiam, eroque humilis in oculis meis, Deindè cinis facilè dispergitur & non potest resistere vel modico flatui, Sic homo etiam vitro fragilior est, nec potest ex seipso resistere & vincere tentationem: cito infirmatur ex leui principio, & tunc statim cadit omnis superbia & elatio mentis. Ideò Propheta rogat Deum, vt dignetur dare hominibus, vt sciât & cognoscant sese, quod homines sint. Dicitur enim homo quasi de humo. Psalm. 9. Vt sciât Gentes, quoniam homines sunt, qui enim se semper agnoscit hominem, is non de facili in superbiam ruat, nec in avaritiam, nec inuidiam, aut iram. Non enim sese agnoscere hominem esse de limo terræ creatum nec nouissima sua vel suprema funera memorati, sæpe fons & causa est peccatorum & obliuionis Dei
& extra

& extremi iudicij. Ecclesiast 7. Memorare nouissima
 tua & in æternum non peccabis &cæt. Iob 7. Quid
 est homo, quia magnificas eum? Et iterum: Manus
 tuæ fecerunt me, & plasmauerunt me totum in cir-
 cuitu, & sic repente præcipitas me? Tertio, quia cinis
 non potest redire ad statum suæ materiæ. nam cinis
 auri non redit iterum in aurum. eramus in prima
 creatione in originali iustitia aurum, sed facti sumus
 puluis per peccatum, & ex nobis non possumus reuer-
 ti in aurum: ideo solo Christi merito redimus ad regnum
 Ideo in timore viuere debemus atque in humilitate,
 quia totum quod habemus & accipimus, ex immeri-
 ta Dei misericordia est, 1. Cor. 4. Quid habes quod non
 accepisti? Si autem accepisti, quid gloriaris, quasi non
 acceperis? Ergo propter has rationes Deus assimilat
 cineri, ut cogitet se semper humiliari. Habet ergo ve-
 ra humilitas tres gradus: Primus est, laudes & hono-
 res fugere, sicut Christus fugit, cum turbæ volebant
 ipsum regem facere, ut dicitur Ioan. 6. Sic Apostoli
 Paulus & Barnabas nolebant sibi immolari Act. 14.
 & Matthæi quinto iubet Christus, ut omnia opera
 nostra sic fiant, ut glorificent patrem nostrum, qui
 in cælis est, non inquit, ut vos gloriam vestram inde
 queratis, Christus enim sua miracula prohibebat
 publicari, ut documentum daret, nos fugere debere
 iactantiam & vanitatem, utque ipse esset nobis vera
 humilitatis exemplum, sicut patet de leproso, Matt.
 octauo. de duobus cæcis ab ipso illuminatis, Matt.
 9. de muto & surdo sanato Lu. 11. de transfiguratione
 dixit, Nemini dixeritis visionem hanc &c. Mat. 17. Sic
 beata virgo dum salutatur ab angelo, humiliter se ex-
 cusat Lu. 1. Secundus gradus, opprobria & contumelias
 æquanimiter tolerare Sic David cum malediceretur à
 Semei, 2 Regum 16. dixit seruo: Dimitte eum, ut ma-
 ledicat iuxta præceptum Domini, si forte adspiciat
 eum Dominus &cæt, Psalm. 118. Bonum mihi, quia

Iob. 18.

Humilitatis gradus
I.

Gradus II.

humiliasti me. Non oportet respicere in illum, qui cōtumelias profert, sed in Deum, qui hoc sæpè ordinavit ad humiliandum nos, vt sic nobis malediceretur.

Ioan. 18. Sic iubet Petrū gladium mittere in vaginā, Nam inquit Calicē quem dedit mihi pater, non vis vt bibam ipsum? Sic ibant gaudentes apostoli, quoniam digni sunt habiti pro nomine Iesu contumeliam pati, Act.

Gradus 3. 5. Tertius gradus est, vilia officia non recusare. Lauit Christus pedes Apostolorum suorum, Ioann. 13 & Lucæ 22. Ego in medio vestrūm sum, sicut vnus ex vobis. Sic 1. Reg. 25. cū Abigail audiret quòd Dauid cam vellet ducere in vxorem, dixit: Ecce famula tua fit in ancillam, vt lauet pedes seruorum Domini mei. Qui ergo verè humilis est, non recusat subesse maiori, nec se præfert æquali, immò nec minori recusat subesse. Est igitur pessimum vitium hominis, superbia, vel amor sui ipsius, iactantia, inanis gloria, & ambitio, quam expressissimè prohibet scriptura Apostolica Gal. quinto. Non efficiamur inanis gloriæ cupidi, inuicem prouocantes, inuicem inuidentes.

3. Tertiò, multi boni fructus sequuntur humilitatem, & primò, quòd tales accipiunt gratiā Dei. 1. Pet. 5. Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiā. Sic cantat virgo gloriosa Lucæ 1. quia respexit humilitatem ancillæ suæ, ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes: virginitas parū profuisset ei, nisi & humilitas coniuncta fuisset: contra superbas virgines & mulieres, amat Deus humiles: Deindè Deus mysterium sui sancti Euangelij, quòd per Christum accipimus remissionem peccatorum & salutem æternam, reuelat humilibus, & illis dat gratiam Spiritus sancti. Mat. 11. Confiteor tibi pater, quia abscondisti hæc à sapientibus & prudentib. & reuelasti ea paruulis. Et 1. Corinth. 1. Infirma mundi Deus elegit, vt confundat fortia, & 2. cap. inquit: Loquimur

mur sapientiam in mysterio absconditam, quam nemo principum huius seculi cognouit. Tertio, humilitas facit maiorem in regno cælorum, id est, in Ecclesia præsentis. Mat. 18. interrogant discipuli, quis sit maior in regno cælorum: & aduocans Iesus paruulum, statuit in medio eorum &c. ideo qui fuerit humilior in terris, hic maior erit in cælo. Quarto, humilium orationem Deus libenter exaudit. Vnde Iudith. 9. Humilium & mansuetorum semper tibi placuit deprecatio. & Psal. 101. Respexit in orationem humilium, & non spreuit preces eorum. vltimò humiles saluantur, & nullus superbus ingreditur cælum. Psalm. 33. Humiles Spiritu saluabit, & Matthei quinto. Beati pauperes Spiritu, quoniam ipsorum est regnum cælorum, &c.

CAPVT IIII.

ARGVMENTA.

1. *Quid sit Eleemosyna hominis Christiani.*
2. *Quomodo dandi vel eroganda.*
3. *Quid mereantur coram DEO.*

Primo, Eleemosyna græcè, latinè misericordia dicitur: & est aliud nihil Eleemosyna, nisi iuuare pauperem: & non dicitur solum de portione panis, quæ datur mēdicis antè fores, sed de omnibus beneficijs & bonis operibus erga proximum: sic remissio offensæ dicitur Eleemosyna. Luc. 6. Remittite & date, & remittetur & dabitur vobis: Dare igitur & remittere, sunt duo opera misericordiæ. Hoc opus prædicat scriptura inter alia opera exteriora vt potissimum. Sic Christus Mat. 9. Euntes discite quid sit, Misericordiã volo, & non sacrificium, Osee 6. Nec oratio, nec munus altaris Deo placet, nisi reconcilia-